

Ord från förr

Språket förändras. Förr hade varje bygd sina uttryckssätt och sin språkmelodi. Nu har dialekterna mer och mer förbleknat. I Åbyggeby var nedanstående ord levande till för några decennier sedan:

- DÅLLÅSK** –Jag känner mig så dållåsk, kunde någon säga som var matt och hängig. Idag ringde den dållåske säkert sjukkassan, men förr gick nog arbetsdagen som vanligt.
- FALIT** (Uttalas med betoning på sista stavelsen). Falit var en mera påtaglig åkomma. Då var man ofärdig i någon kroppsdel.
- GADD** En gadd var ett spår, där någon tagit sig fram. En smal skogsstig, ett rävspår o s v Även ett skidspår kallades gadd.
- LUPPEN** (eller löpen). Så sa man om mjölken, när den var på väg att bli sur. Käll och källan var andra uttryck.
- SKROGGA** Ni minns hur det var, när man slog upp svagdrickskaggen förr tillbaka? Då kunde halva innehållet gå förlorat. Det var skroggan som vällde över.
- VÖRLA** –Vörla ungar! Denna uppmaning kunde barnen få höra. De skulle vårda sig om sitt uppförande. Lyda helt enkelt.

Ingrid K.

[Hillebygden, Nr. 3, 1989]